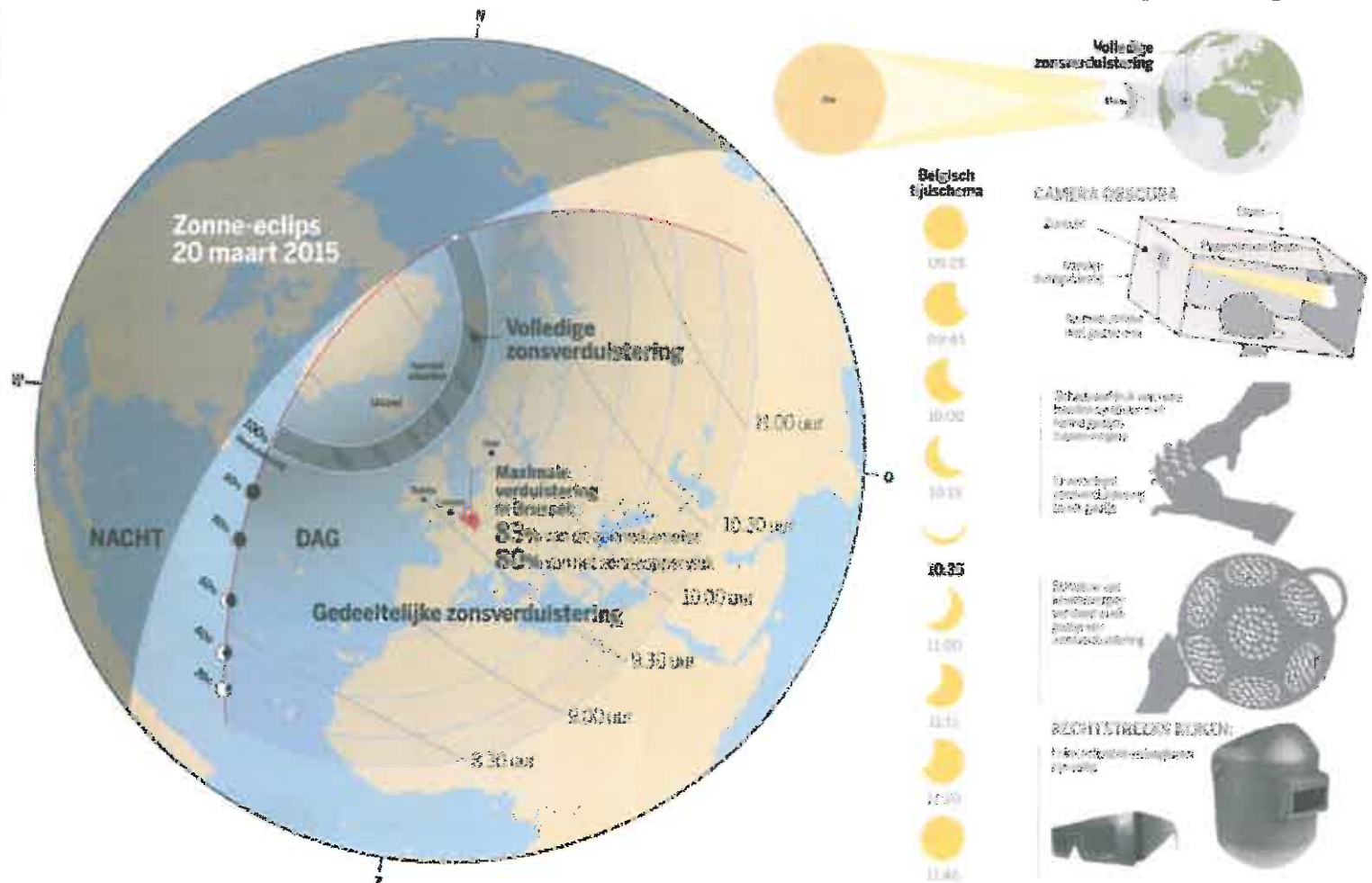

versmelt met de oprukkende nacht - nog een reden waarom zonsverduisteringen zo zeldzaam zijn: jouw kant van de aarde moet ook nog eens naar de zon gericht zijn, of je ziet nog steeds niets.

Unieke gebeurtenis

Zo hoog in het Noorden is de zon elke winter maandenlang niet te zien. Het toeval wil dat in een deel van het totaal verduisterde gebied de zonsverduistering ook nog eens samenvalt met de eerste zonsopgang na de poolwinter, een combinatie die zich slechts eens om de pakweg een half miljoen jaar voordoet. Ook al hebt u de volledige verduistering niet gezien, en begon ze in België pas een eind na de zonsopgang, u was op

staat) roept het Britse publiek op om zo veel mogelijk waarnemingen van wind en wolken in te sturen, om hopelijk voor eens en altijd uit te maken of die bries nu folklore is of niet.

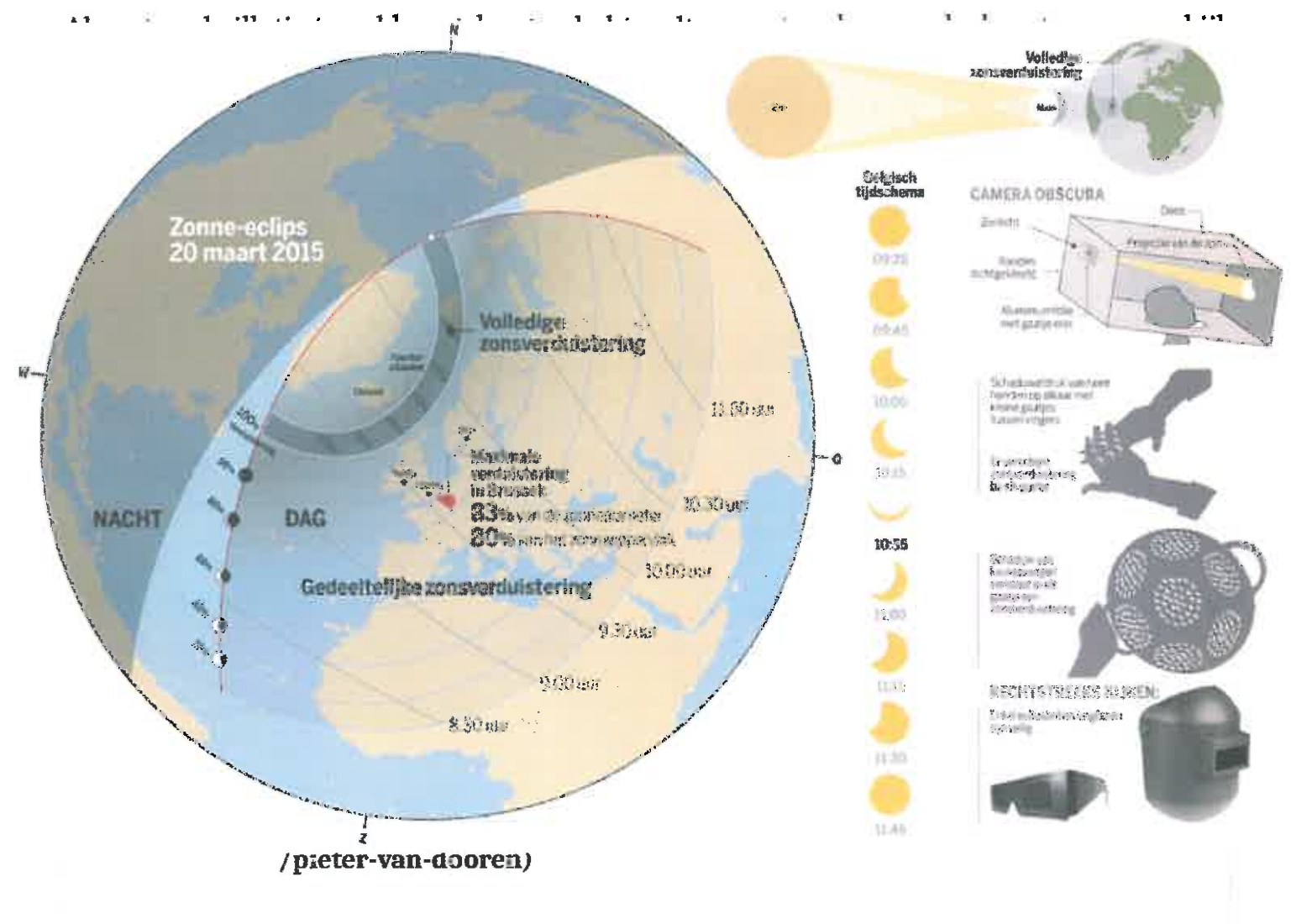
Spektakel begint om half tien

Bij ons begint het spektakel om halftien. Een uur later is de zon maximaal bedekt, en blijft er alleen nog een glimlachvormig stukje over. Een smiley-zonsverduistering.

Maar zelfs de smalste glimlach van de zon is eigenlijk een grijs. Ook dan is haar licht nog sterk genoeg om uw ogen te beschadigen als u er rechtstreeks in kijkt. Haal bij de opticien, een volkssterrenwacht of het Planetarium een eclipsbrilletje. Als ze er nog hebben,

tenminste. De scholen hebben er al 375.000 gekocht. Diep anders het exemplaar op dat u nog hebt liggen van 1999. Als het intussen niet bekrast is, werkt het nog steeds. Een (sterke) lasbril is ook goed.

Er zijn géén andere manieren om rechtstreeks naar de zon te kijken. Een zwart fotonegatief of een zelf beroet plaatje glas zijn niet zwart genoeg. Het laagje aluminium in een cd is te dun. Een zonnebril is al helemaal te zwak. De oogartsen van het UZ Leuven stuurden een waarschuwend persbericht rond dat ze in 1999 drie patiënten binnengekregen hebben met een verbrand netvlies. Zeg niet dat u niet gewaarschuwd bent.

LEES MEER